

Algemeen

De donkere tijgerpython (*Python bivittatus*) is één van de grootste pythonsoorten ter wereld. Deze wurgslangen bereiken binnen twee jaar een lengte van twee tot vier meter. Volwassen tijgerpythons zijn gemiddeld drie tot vijf meter lang. Ze hebben een gezond gewicht van ongeveer 60 kilogram, maar er zijn ook exemplaren bekend met een (over)gewicht van wel 130 kilogram. Een tijgerpython kan bij een goede verzorging 25 jaar worden. Hoe groter de slang, des te ouder het dier meestal is, maar dat gaat niet altijd op.

Verskillende varianten

De donkere tijgerpython kent twee ondersoorten. De eerste is de tijgerpython *P. bivittatus bivittatus* uit Zuidoost-Azië. Dit is de bekendste en meest gehouden tijgerpython. Op het Indonesische eiland Sulawesi komt *P. bivittatus progschai* voor.

Vroeger werd de lichte tijgerpython (*P. molurus*) tot dezelfde soort gerekend, maar inmiddels wordt dit als een aparte slangensoort gezien.

Mannetjes blijven vaak kleiner dan vrouwtjes. Het dier heeft een V-vormige tekening op de kop. De basiskleur is (donker)bruin met lichte onregelmatige strepen over het lichaam. Er zijn variaties bekend in tekening en in kleur, zo is de albino een bijzonder exemplaar.

Van nature

Tijgerpythons zijn vleeseters die hun prooi doden door hem te wurgen. Een volwassen tijgerpython kan een mens doden.

De tijgerpython komt van oorsprong uit Zuidoost-Azië. Zijn natuurlijk leefgebied is bos, maar tijgerpythons komen ook voor in de buurt van menselijke bewoning. Slangen zijn koudbloedig en voor hun activiteit afhankelijk van de omgevingstemperatuur. Ze kunnen niet horen maar wel trillingen waarnemen. Bewegingen kunnen ze uitstekend zien. Het best ontwikkelde zintuig is de reukzin. Tijgerpythons hebben nog sporen van wat ooit achterpoten geweest zijn. Tijgerpythons kunnen bij elkaar worden gehouden. Zorg wel voor voldoende ruimte en schuilplaatsen. U kunt ze beter niet met andere dieren combineren.

Huisvesting

Bij het opzetten, inrichten en onderhouden van een terrarium komt heel wat kijken. In de handleiding over terrariumtechniek leest u hoe u dat aan kunt pakken.

Slangen ontsnappen makkelijk. Zorg daarom voor een terrarium dat goed af te sluiten is. Tijgerpythons worden erg groot. Een terrarium moet een oppervlakte hebben van twee tot drie vierkante meter. Zorg voor een makkelijk te verschonen waterbassin waar de slang helemaal in past. Het water moet minstens drie maal per week ververs worden. Klimtakken en schuilplaatsen zijn onmisbaar in het slangenverblijf. De luchtvochtigheid moet ongeveer 65 – 80% zijn.

In het terrarium moeten zogenaamde temperatuurzones aanwezig zijn. Deze temperatuurzones zorgen voor circulatie en geven het dier de kans naar koelere of warmere plaatsen te kruipen. Het terrarium moet een temperatuur hebben van 27 tot 35 graden Celsius. Onder de warmtespots mag het warmer zijn, maar let op dat het dier zich niet kan branden. Houd 's nachts een lagere temperatuur aan van ongeveer 25-28 graden.

Als er voldoende daglicht is, is verlichting in het terrarium niet noodzakelijk. Als u verlichting aanbrengt, moet deze ongeveer twaalf tot veertien uur per dag uitgedaan worden om stress te voorkomen. Let er op dat het terrarium dan wel op temperatuur blijft. In de winter moet de temperatuur iets lager zijn in verband met de winterrustperiode.

Als bodembedekking voor jonge slangen kunt u papier gebruiken. Dit is makkelijk te vervangen en te controleren op ongedierte, en u kunt de ontlasting in de gaten houden. Als de slangen groter worden, zijn bijvoorbeeld schors (beuken) snippers een goed vocht opnemende bodembedekking. Vervang regelmatig de natte bodembedekking om bacteriën en schimmelgroei te voorkomen.

Verdere aankleding van uw terrarium kan bijvoorbeeld bestaan uit plastic planten, maar erg veel accessoires in het terrarium kan leiden tot stress.

Verzorgen en hanteren

Slangen dragen vele bacteriën bij zich, sommige daarvan kunnen worden overgedragen op mensen. Een voorbeeld hiervan is *Salmonella*. Was daarom altijd uw handen nadat u uw slang heeft verzorgd.

Volwassen tijgerpythons zijn, door hun aanzienlijke lengte en gewicht, moeilijk hanteerbaar. Als u een jonge tijgerpython regelmatig in de hand neemt, kan hij aan u wennen. Houd er echter rekening mee dat deze dieren, hoewel ze niet giftig zijn, lelijk kunnen bijten. Blijf altijd alert! De tijgerpython is een wurgslang die zijn prooi doodt door zich eromheen te winden. Vanaf een lengte van ongeveer twee meter kan hij een volwassen mens in ernstig gevaar brengen. Voor kinderen is een tijgerpython dus geen geschikt dier om mee om te gaan. Moet u een volwassen slang hanteren, doe dit dan nooit alleen maar ga uit van één persoon per meter slang. Een slang wordt nooit tam, maar kan uw aanwezigheid leren te accepteren. Vertrouw daar echter niet op: tijgerpythons blijven altijd gevaarlijk!

Voeding

Tijgerpythons zijn vleeseters. In de natuur eten ze bijvoorbeeld knaagdieren, vogels, herten of wilde zwijnen. Pasgeboren tijgerpythons kunt u eenmaal per week kleine dieren voeren, zoals volwassen muizen of halfwas ratten. Als de dieren ouder worden, kunt u overstappen naar volwassen ratten en uiteindelijk konijnen. Volwassen dieren mogen elke twee weken voer krijgen, minder vaak kan ook. Slangen die teveel gevoerd worden, worden vaak niet oud en planten zich slecht voort. Als de slang drie meter lang is, kunt u hem ook grotere dieren, zoals volwassen konijnen geven. Wanneer u meerdere pythons hebt, is het zaak te voorkomen dat ze om prooi gaan vechten. De dieren kunnen elkaar immers lelijk verwonden.

Koop voedseldieren bij een dierenspeciaalzaak. Levende prooidieren voeren is op basis van de Wet dieren niet toegestaan. Prooidieren moeten - uit hygiënisch oogpunt - worden verwijderd wanneer de slang geen interesse toont. Muizen en ratten bevatten in principe voldoende voedingsstoffen om een tijgerpython gezond te houden. Eventueel kunt u extra kalk en vitamines geven.

Voortplanting

Bij de tijgerpython heeft het mannetje in verhouding een langere staart dan het vrouwtje. Bovendien heeft het mannetje twee duidelijke sporen bij de geslachtsopening. Na een paring duurt het meestal twee tot vier maanden voordat de eieren gelegd worden. Vlak voor het leggen kan een vrouwtje agressief worden. Ze legt per keer 15 tot 100 eieren, en houdt het legsel warm door met haar spieren te trillen.

Na 60 tot 75 dagen komen de eieren uit. De jongen zijn dan 45 tot 60 centimeter groot. Na ongeveer twee tot drie jaar is een tijgerpython geslachtsrijp. Slangen blijven hun hele leven doorgroeien en vervellen daarom meerdere malen.

Ziekten en aandoeningen

Slangen kunnen onder andere lijden aan schimmel- of bacteriële infecties, wormen, bekrot, slechte vervelling en legnood. Was altijd uw handen om overdracht van ziekten te voorkomen.

Bekrot is een bij slangen veel voorkomende ontsteking van de bek. Het kan ontstaan door verkeerde omstandigheden in het terrarium, met name door een natte, vuile bodembedekking. Raadpleeg uw dierenarts als er in de bek van de slang tekeningen van ontsteking zijn, zoals pus, roodheid, zwelling, pijn met soms weigeren van voedsel tot gevolg.

Problemen met de vervelling komen bij slangen regelmatig voor. Slangen hebben een transparante huid over hun ogen, bril genoemd. Deze huid hoort in één geheel met de rest van de huid losgelaten te worden. Controleer altijd of de vervelde huid compleet is.

Een besmettelijke ziekte die voorkomt bij tijgerpythons is "Inclusion Body Disease" (IBD). IBD is een besmettelijke, ongeneeslijke en dodelijke virusziekte. Het virus tast zenuwen, hersenen, ruggenmerg en inwendige organen aan. Als een python besmet is, kan het maanden duren voor verschijnselen optreden. Soms treden er helemaal geen verschijnselen op, maar scheidt de slang het virus wel uit (de zogenaamde drager) en is op die manier een besmettingsbron voor andere boa's en pythons. Er is geen direct slang-slang contact nodig voor overdracht van het virus: het virus kan zich verspreiden via de lucht, maar ook via voorwerpen (bijvoorbeeld schoonmaakborstel en uw eigen kleding/handen). Als eenmaal verschijnselen zijn ontstaan, zal de ziekte de slang fataal worden. Er bestaat geen behandeling, de door het virus aangerichte schade is blijvend en de ziekte is ook nog eens uiterst besmettelijk. Euthanasie is daarom de beste keuze.

Een *Salmonella*-infectie kan bij slangen symptomeloos verlopen, maar soms ontstaan er wel verschijnselen. Bij waterige, groen gekleurde, stinkende ontlasting moet u uw slang verdenken van salmonellose. Neem vanwege het gevaar voor uzelf en uw gezin direct strikte hygiënemaatregelen in acht en raadpleeg zo snel mogelijk een dierenarts.

Zoek een in reptielen gespecialiseerde dierenarts vóórdat u een tijgerpython koopt. Houd nieuwe dieren in quarantaine.

Laat uw slang na aankoop controleren door een dierenarts. Speciale aandacht gaat daarbij uit naar in- en uitwendige parasieten. Neem zo vers mogelijke ontlasting van uw slang mee.

Gezonde tijgerpythons hebben een schone stevige huid, kijken helder uit de ogen en zijn alert. Symptomen die kunnen wijzen op ziekte zijn bijvoorbeeld slecht eten, slecht vervellen, overtollig slijm in de bek, braken, afwijkende ontlasting of afwijkend gedrag. Raadpleeg bij twijfel uw dierenarts.

Benodigde ervaring

Voor het op een verantwoorde wijze houden van dit huisdier is bijzonder veel specifieke ervaring nodig. Alleen specialisten in deze diersoort kunnen dit dier op een goede en veilige manier houden. Voor mensen zonder kennis en ervaring is een tijgerpython niet geschikt als huisdier.

Aanschaf en kosten

U kunt een tijgerpython kopen bij een reptielenwinkel, bij kwekers of op beurzen.

Kies, als u voor het eerst een tijgerpython koopt, een kweekdier en geen wildvangdier. De donkere tijgerpython valt onder CITES Bijlage II. Het doel van CITES is om de handel in bedreigde dier- en plantensoorten en de producten daarvan te reguleren. Vraag bij aankoop om de CITES-papieren.

Een tijgerpython kost gemiddeld 80 euro per exemplaar. Prijzen zijn onder andere afhankelijk van de leeftijd en de (kleur)variant. Een terrarium met een oppervlakte van twee vierkante meter kost al gauw 500 euro, exclusief inrichting. Nestmuizen kosten 0,25 tot 1 euro per stuk. Grotere voedseldieren, zoals konijnen, zijn uiteraard duurder. Daarnaast kunt u voor kosten komen te staan als uw dier onverhoopt ziek wordt.

Aandachtspunten

Sluit u aan bij een vereniging van slangenliefhebbers, hier vindt u ervaren mensen die u kunnen helpen als u vragen heeft of bij het vinden van een dierenarts met verstand van reptielen.

Het Landelijk InformatieCentrum Gezelschapsdieren biedt onafhankelijke en betrouwbare informatie over het houden van huisdieren.

Versie: november 2022

©LICG

Kijk voor de meest recente informatie op www.licg.nl